

diálogos con los pueblos indígenas

*GENERANDO REDES, conciencia e
instrumentos para la defensa de los
derechos de los pueblos indígenas*

Derechos indígenas: perspectivas e instrumentos

Número 1

Presentación

Mugarik Gabe, ACSUD Las Segovias País Valencià, alterNativa Intercambio con Pueblos Indígenas y Almaciga conforman una red de organizaciones que trabajan juntas desde hace años con el objetivo común de contribuir al reconocimiento y ejercicio efectivo de los derechos de los pueblos indígenas.

Con la co-financiación de la Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo (AECID), están ejecutando desde enero de 2009 el proyecto “Generando redes, conciencia e instrumentos para la defensa de los derechos de los pueblos indígenas”.

En el marco de esta iniciativa, las cuatro organizaciones pretenden trabajar con distintos grupos de actores políticos y sociales del Estado español en torno al significado y alcance de dos instrumentos fundamentales en el universo de reconocimiento de los derechos indígenas: el Convenio nº 169 de la OIT sobre pueblos indígenas y tribales en países independientes, ratificado por España en febrero de 2007, y la Declaración de las Naciones Unidas sobre los derechos de los pueblos indígenas, aprobada por la Asamblea General de la ONU en septiembre de ese mismo año.

Entre las actividades programadas se cuenta la elaboración de varios boletines de información electrónicos, el primero de los cuales presentamos ahora.

Se prevé así mismo la edición y distribución de una publicación en la que se incluirán tanto la Declaración como el Convenio 169. Estará disponible en papel y en las páginas web de las cuatro organizaciones implicadas en el proyecto.

La Declaración de las Naciones Unidas sobre los derechos de los pueblos indígenas

La Declaración sobre los derechos de los pueblos indígenas es el resultado de más de dos décadas de lucha y reivindicación de los pueblos indígenas del mundo. Refleja el compromiso de la ONU y los Estados miembros con los derechos, individuales y colectivos, de dichos pueblos.

Su discusión y aprobación no estuvo exenta de obstáculos y desafíos, como la reticencia de algunos Estados a aceptar elementos sustantivos, entre ellos el derecho de los pueblos indígenas a la libre determinación -finalmente reconocido en el texto definitivo-.

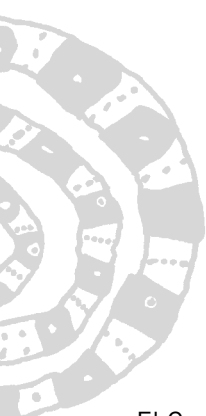
La Declaración reconoce, entre otros, los derechos sobre las tierras, territorios y recursos, el derecho a la cultura, la identidad y la lengua, a la salud, la educación y el empleo, así como a definir y perseguir el desarrollo en función de las propias necesidades y aspiraciones de estos pueblos.

Además, promueve su participación plena y efectiva en todos los asuntos que les conciernen y su derecho a ser consultados por los Estados con el objeto de conseguir su consentimiento libre, previo e informado antes de la aplicación y ejecución de determinadas medidas o acciones que tengan un impacto sobre ellos.

La Declaración proporciona una interpretación de los derechos consagrados en otros instrumentos internacionales de derechos humanos, aplicados a los pueblos y las

personas indígenas. A pesar de que las declaraciones de las Naciones Unidas en general no tienen fuerza jurídica obligatoria, su carácter de elaboración dinámica de otras normas jurídicas internacionales, así como el compromiso de los organismos, agencias y programas de la ONU y sus Estados miembros de promover y respetar sus provisiones (artículo 42), confieren a la Declaración un efecto vinculante en relación con la promoción, el respeto y la aplicación efectiva de los derechos de los pueblos indígenas del mundo.

En tanto que instrumento de reconocimiento de derechos sustantivos aprobado por el máximo órgano de las Naciones Unidas, la Declaración debería convertirse en el marco normativo de referencia no sólo para las instancias de la ONU encargadas de las cuestiones indígenas, como el Foro Permanente para las Cuestiones Indígenas, el Mecanismo de Expertos sobre los derechos de los pueblos indígenas o el Relator especial sobre los derechos humanos y libertades fundamentales de los indígenas. Sus disposiciones deberían ser muy especialmente tomadas en consideración en procedimientos como el del Examen Periódico Universal (EPU), al que el Consejo de Derechos Humanos somete a los Estados miembros. También deberían ser tenidas en cuenta por todas aquellas organizaciones e instituciones que realizan actividades que de un modo u otro afectan a los pueblos indígenas.

El Convenio n°169 de la OIT sobre pueblos indígenas y tribales en países independientes

El Convenio 169 fue adoptado por la OIT en 1989. Con su elaboración la Organización pretendía actualizar un convenio anterior (el n° 107), un tratado que promovía la integración de los pueblos indígenas a las sociedades mayoritarias de los países en los que habitan, y que aún continúa vigente en algunos países. Hasta la fecha, el 169 ha sido ratificado por una veintena de Estados, la mayoría de ellos latinoamericanos.

El Convenio reconoce derechos de carácter colectivo y contempla, entre otros elementos, cuestiones fundamentales para los pueblos indígenas, como los derechos sobre sus territorios, la promoción de sus culturas y valores, la educación en su propia lengua, el derecho de consulta y participación o la validez de su derecho consuetudinario.

A pesar de su reducido número de adhesiones, el Convenio 169 es un instrumento clave porque ha influido en gran medida en la elaboración de normas, políticas y programas relacionados con los pueblos indígenas, tanto en el nivel internacional como en contextos nacionales. Además, porque su carácter vinculante genera obligaciones concretas para aquellos países que lo han ratificado.

En el caso del Estado español, la ratificación del Convenio supone un importante avance en el proceso de apoyo a los pueblos indígenas, con implicaciones que van más allá del marco de la cooperación internacional para el desarrollo. La ratificación genera obligaciones internas, ya que conlleva la adaptación de la legislación nacional a lo estipulado en el Convenio. De acuerdo con el principio de buena fe en el cumplimiento de los tratados internacionales y con las obligaciones que emanan de la Constitución de la OIT, los Estados partes de uno de sus convenios se comprometen a adoptar las medidas necesarias para hacer efectivas las disposiciones que tal convenio establezca. El Convenio se convierte, de este modo, en una ley interna que debe ser respetada, promovida y garantizada por todas las instituciones públicas y respetada por los actores privados, sean cuales sean sus objetivos o actividades.

Las disposiciones del Convenio 169 se ven reforzadas por las de la Declaración sobre los derechos de los pueblos indígenas. Ambos instrumentos son, sin duda, complementarios, y proporcionan un marco normativo específico que debe ser considerado en todas las acciones que tengan un impacto sobre las vidas y los derechos de los pueblos indígenas.

Texto del Convenio 169 disponible en <http://www.ilo.org/ilolex/spanish/convdisp1.htm>
Más información sobre el Convenio en <http://pro169.org>

diálogos con los pueblos indígenas

GENERANDO REDES, conciencia e instrumentos para la defensa de los derechos de los pueblos indígenas

Jornadas

“Derechos indígenas: retos y compromisos comunes”

El próximo mes de noviembre (días 16 y 17) se celebrarán en Madrid las jornadas “Derechos indígenas: retos y compromisos comunes”, dirigidas a representantes de distintas instituciones públicas (ministerios, Comunidades Autónomas, AECID), partidos políticos del Estado español y ONGD.

Las jornadas, concebidas como un espacio de diálogo e intercambio entre todos los asistentes, contarán con la participación de dos representantes indígenas, el Relator especial de las Naciones Unidas sobre los derechos humanos y libertades fundamentales de los indígenas y la Directora del Proyecto para la promoción del Convenio 169 de la OIT.

Con su celebración, las organizaciones convocantes pretenden difundir los principios y contenidos de la Declaración sobre los derechos de los pueblos Indígenas y el Convenio 169 de la OIT, así como reflexionar conjuntamente sobre el alcance y los compromisos y obligaciones concretos derivados de la aprobación de la primera y la ratificación del segundo, considerando las perspectivas y expectativas de los propios pueblos indígenas.

Más información sobre las Jornadas a través de almaciga@almaciga.org

ACSUD
LAS SEGOVIAS
PAÍS VALENCIA

alterNativa
Intercanvi amb Pobles Indígenes

MUGARIK GADÉ
O.N.G.D. / G.G.K.E.
Declarada de utilidad pública

Con la co-financiación de

Diàlegs amb els pobles indígenes

GENERANT XARXES, *consciència
i instruments per la defensa dels
drets dels pobles indígenes*

Drets Indígenes: perspectives i instruments

Presentació

Mugarik Gabe, ACSUD Las Segovias País Valencià, alterNativa Intercanvi amb Pobles Indígenes i Almaciga conformen una xarxa d'organitzacions que treballen conjuntament, des de fa anys, amb l'objectiu comú de contribuir al reconeixement i exercici efectiu dels drets dels pobles indígenes.

Amb el cofinançament de l'Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo (AECID), estan treballant des del gener de 2009 en el projecte "Generant xarxes, consciència i instruments per a la defensa dels drets dels pobles indígenes".

En el marc d'aquesta iniciativa, les quatre organitzacions pretenen treballar amb diferents grups d'actors polítics i socials de l'Estat espanyol sobre el significat i l'abast de dos instruments fonamentals en l'univers de reconeixement dels drets indígenes: el Conveni núm. 169 de l'OIT sobre pobles indígenes i tribals en països independents, ratificat per Espanya el mes de febrer de 2007, i la Declaració de les Nacions Unides sobre els Drets dels Pobles Indígenes, que va aprovar l'Assemblea General de l'ONU el mes de setembre d'aquell mateix any.

Entre les activitats programades hi ha l'elaboració de diversos butlletins d'informació electrònics, el primer dels quals presentem ara.

Es preveu així mateix l'edició i la distribució d'una publicació en la qual s'inclourà tant la Declaració com el Conveni 169. Estarà disponible en paper i a les pàgines web de les quatre organitzacions implicades en el projecte.

La Declaració de les Nacions Unides sobre els Drets dels Pobles Indígenes

La Declaració sobre els Drets dels Pobles Indígenes és el resultat de més de dues dècades de lluita i reivindicació dels pobles indígenes del món. Reflecteix el compromís de l'ONU i dels estats que en són membres amb els drets, individuals i col·lectius, dels pobles esmentats.

La discussió i l'aprovació d'aquesta declaració no va estar exempta d'obstacles i desafiaments, com la reticència d'alguns estats a acceptar elements substantius, com per exemple el dret dels pobles indígenes a la lliure determinació -finalment reconegut en el text definitiu.

La Declaració reconeix, entre d'altres, els drets sobre les terres, els territoris i els recursos, el dret a la cultura, a la identitat i la llengua, a la salut, a l'educació i al treball, i també a definir i a aconseguir el desenvolupament d'aquests territoris en funció de les seves necessitats i de les aspiracions d'aquests pobles.

A més, promou la participació plena i efectiva d'aquests col·lectius en tots els assumptes que els afecten i el seu dret a ser consultats pels estats per tal d'aconseguir el seu consentiment lliure, previ i informat abans de l'aplicació i execució de determinades mesures o accions que tinguin un impacte sobre aquests pobles.

La Declaració proporciona una interpretació dels drets recollits en altres instruments internacionals de drets humans, aplicats als pobles i a les persones indígenes.

Malgrat que les declaracions de les Nacions Unides en general no tenen força jurídica obligatòria, el seu caràcter d'elaboració dinàmica d'altres normes jurídiques internacionals, i també el compromís dels organismes, agències i programes de l'ONU i els seus estats membres de promoure i respectar les seves provisions (article 42), confereixen a la Declaració un efecte vinculant pel que fa a la promoció, el respecte i l'aplicació efectiva dels drets dels pobles indígenes del món.

Com a instrument de reconeixement de drets substantius aprovat pel màxim òrgan de les Nacions Unides, la Declaració s'hauria de convertir en el marc normatiu de referència no solament per a les instàncies de l'ONU encarregades de les qüestions indígenes, com el Fòrum Permanent per a les Qüestions Indígenes, el Mecanisme d'Experts sobre els drets dels pobles indígenes o el Relator especial sobre els drets humans i llibertats fonamentals dels indígenes. Les seves disposicions haurien de ser especialment preses en consideració en procediments com l'Examen Periòdic Universal (EPU), al qual el Consell de Drets Humans sotmet els estats membres. També haurien de ser tingudes en compte per totes aquelles organitzacions i institucions que fan activitats que d'una manera o una altra afecten els pobles indígenes.

El Conveni núm. 169 de l'OIT sobre pobles indígenes i tribals en països independents

El Conveni 169 va ser adoptat per l'OIT el 1989. Amb la seva elaboració l'Organització pretenia actualitzar un conveni anterior (el núm. 107), un tractat que promovia la integració dels pobles indígenes a les societats majoritàries dels països en els quals habiten, i que encara continua vigent en alguns països. Fins avui, el Conveni 169 ha estat ratificat per una vintena d'estats, la majoria dels quals són llatinoamericans.

El Conveni reconeix drets de caràcter col·lectiu i preveu, entre altres elements, qüestions fonamentals per als pobles indígenes, com els drets sobre els seus territoris, la promoció de les seves cultures i valors, l'educació en la seva llengua, el dret de consulta i participació o la validesa del seu dret consuetudinari.

Malgrat el reduït nombre d'adhesions, el Conveni 169 és un instrument clau perquè ha influït en gran mesura en l'elaboració de normes, polítiques i programes relacionats amb els pobles indígenes, tant internacionalment com en contextos nacionals. A més, atès el seu caràcter vinculant genera obligacions concretes per a aquells països que l'han ratificat.

En el cas de l'Estat espanyol, la ratificació del Conveni suposa un important avenç en el procés de suport als pobles indígenes, amb implicacions que van més enllà del marc de la cooperació internacional per al desenvolupament. La ratificació genera obligacions internes, ja que comporta l'adaptació de la legislació nacional a allò estipulat al Conveni. D'acord amb el principi de bona fe en el compliment dels tractats internacionals i amb les obligacions que emanen de la Constitució de l'OIT, els estats integrants es comprometen a adoptar les mesures necessàries per fer efectives les disposicions que aquest conveni estableixi. El Conveni es converteix, d'aquesta manera, en una llei interna que ha de ser respectada, promoguda i garantida per totes les institucions públiques i respectada pels actors privats, siguin quins siguin els seus objectius o activitats.

Les disposicions del Conveni 169 es veuen reforçades per les de la Declaració sobre els Drets dels Pobles Indígenes. Ambdós instruments són, sens dubte, complementaris, i proporcionen un marc normatiu específic que ha de ser considerat en totes les accions que tinguin un impacte sobre les vides i els drets dels pobles indígenes.

Text del Conveni 169 disponible a <http://www.ilo.org/ilolex/spanish/convdsp1.htm>
Més informació sobre el Conveni a <http://pro169.org>

Diàlegs amb els pobles indígenes

GENERANT XARXES, consciència
i instruments per la defensa dels
drets dels pobles indígenes

Jornades:

“Drets indígenes: reptes i compromisos comuns”

El proper mes de novembre (dies 16 i 17) es faran a Madrid les jornades “Drets indígenes: reptes i compromisos comuns”, adreçades a representants de diferents institucions públiques (ministeris, comunitats autònomes, AECID), a partits polítics de l'Estat espanyol i a ONGD.

A les jornades, concebudes com un espai de diàleg i intercanvi entre tots els assistents, hi participaran dos representants indígenes, el Relator especial de les Nacions Unides sobre els drets humans i llibertats fonamentals dels indígenes i la Directora del projecte per a la promoció del Conveni 169 de l'OIT.

Amb aquestes jornades, les organitzacions convocants pretenen difondre els principis i els continguts de la Declaració sobre els Drets dels Pobles Indígenes i el Conveni 169 de l'OIT, i també reflexionar conjuntament sobre l'abast i els compromisos i les obligacions concrets que deriven de l'aprovació de la Declaració i de la ratificació del Conveni 169, i que consideren les perspectives i expectatives dels pobles indígenes.

Podeu demanar més informació sobre aquestes jornades a:
almaciga@almaciga.org

ACSUD
LAS SEGOVIAS
PAÍS VALENCIA

alterNativa
Intercanvi amb Pobles Indígenes

MUGARIK GADE
O.N.G.D. / G.G.K.E.
Declarada de utilidad pública

Amb el cofinançament de:

Herri indigenek ⁱⁿ berbetan

**HERRI INDIGENEN ESKUBIDEEN
DEFENTSAN SAREAK,**
kontzientzia eta tresnak sortuz

Herri indigenen eskubideak babesteko tresnak eta ikuspuntuak

Aurkezpena

Mugarik Gabe, ACSUD Las Segovias País Valencià, alterNativa Intercambio con Pueblos Indígenas eta Almaciga erakunde sare bat osatzen dute, urte batzuetatik hona elkarrekin lan egiten dutenak herri indigenen eskubideak onartu daitezen eta erabiltzeko aukera izan dezaten.

Agencia Española de Cooperación Internacional para el Desarrollo (AECID) finantzazioarekin, 2009ko urtariletik "Herri indigenen eskubideen defentsan sareak, kontzientzia eta tresnak sortuz" proiektua exekutatzen ari dira.

Ekimen honen markoan, lau erakundeek Estatu espainiarreko eragile politiko eta sozial ezberdinekin lan egin nahi dute indigenen eskubideak onartzeko oinarritzko bi tresnen esanahiaren eta garrantziaren inguruan: LNEren 169. hitzarmena, herrialde independenteetako herri indigena eta tribalei buruzkoa, 2007ko otsailean Espainiak berretsia, eta herri indigenen eskubideei buruzko Nazio Batuen Adierazpena, urte bereko irailean NBEko Asanblada Orokorra onartua.

Programatutako ekintzen artean informazio-buletin elektronikoak egitea dago, eta horietako lehena orain aurkezten dugu.

Edizio bat egitea eta banatzea ere aurreikusi da, bertan Adierazpena eta 169. hitzarmena sartuko direlarik. Paperean eta proiektuan inplikaturik dauden lau erakundeen web orrietan egongo da eskuragarri.

Herri indigenen eskubideei buruzko Nazio Batuen Adierazpena

Herri indigenen eskubideei buruzko adierazpena bi hamarkadetako borrokaren eta munduko herri indigenen aldarrikapenen emaitza da. NBEak eta Estatu kideek herri horien eskubide indibidual eta kolektiboekin duten konpromisoa islatzen du.

Bere eztabaidak eta onarpenak hainbat oztopo eta erronka izan zituen, hala nola Estatu batzuen mesfidantza zenbait elementu substantibo onartzeko, horien artean herri indigenek determinazio librerako duten eskubidea –azken testuan onartua-.

Adierazpenak, beste batzuen artean, lurrei, lurraldeei eta baliabideei buruzko eskubideak, kulturarako, nortasunerako eta hizkuntzarako eskubidea, osasunerako eta enplegurako, baita garapena herri hauetako bakoitzaren beharren eta nahien arabera zehaztu eta lortzen saiatzea ere.

Gainera, bere interesekoak diren gai guztietan parte hartze erabatekoa eta eraginkorra bultzatzen du eta euren baimena lortzeko libreki, aurrez edo informatuta Estatuak kontsultatzeko eskubidea, eurengan eragiten duten zenbait neurri edo ekintza aplikatu edo exekutatzeko.

Adierazpenak nazioarteko giza-eskubideei beste tresna

batzuetan ospetsuak diren eskubideen interpretazioa bultzatzen du, herri eta pertsona indigenei aplikatuta. Oro har Nazio Batuen adierazpenek indar juridikorik ez duten arren, nazioarteko beste arau juridiko batzuk egiteko izaera dinamikoak, eta erakunde, agentzia eta NBEko programekin duen konpromisoak eta bere Estatu kideek bere hornidurak sustatzea eta errespetatzeko konpromisoak (42. artikulua), Adierazpenari izaera loteslea ematen diote munduko herri indigenen eskubideak sustatu, errespetatu eta aplikatzeari dagokionez.

Nazio Batuen organo gorenak onartutako eskubide substantiboak onartzeko tresna denez, Adierazpena erreferentziazko arau-marko bihurtu beharko litzateke, ez soilik indigenen gaietaz arduratzen den NBEaren instantzietarako, hala nola, Indigenen gaien Foro iraunkorra, Herri indigenen eskubideei buruzko adituen mekanismoa edo giza eskubideei eta indigenen oinarrizko eskubideei buruzko errelatore berezia. Bere xedapenak oso kontuan hartu beharko lirateke Aldizkako Azterketa Unibertsalaren (EPU) prozeduran esaterako, Giza Eskubideen Kontseilua estatu kideei egiten duena. Bestetik kontuan hartu beharko lirateke, herri indigenei modu batera edo bestera eragiten dieten jarduerak burutzen dituzten erakunde eta elkarteak.

Herrialde independenteetako herri indigena eta tribalei buruzko LANEren 169 zenbakidun hitzarmena

169 hitzarmena LANEk onartu zuen 1989an. Onarpen horrekin erakundeak aurreko hitzarmena (107. zkia) eguneratu nahi izan zuen, herri indigenak bizi ziren herrialdeko gizarte gehiengodunean integratzea bultzatzen duen, eta oraindik zenbait herrialdetan indarrean jarraitzen du. Gaur arte, 169. hitzarmena hogeit bat Estatuk berretsi dute, horietako gehienak latinoamerikarrak.

Hitzarmenak izaera kolektiboko eskubideak onartu eta jasotzen ditu, beste elementu batzuen artean, herri indigenentzat oinarritzkoak diren gaiak, hala nola euren lurraldearen eskubideak, euren kultura eta baloreen sustapena, hezkuntza euren hizkuntzan jasotzea, kontsultarako eta parte hartzeko eskubidea edo ohitura-zuzenbidearen balioa.

Atxikipen gutxi izan arren, 169. hitzarmena oinarritzko tresna bat da, herri indigenen arau, politika eta programak egiteko neurri handi batean eragin duelako, bai nazioartean bai testuinguru nazionalean. Gainera, bere izaera lotesleak betebeharrak zehatzak sortzen ditu berretsi duten herrialdeentzat.

Estatu Espainiarraren kasuan, hitzarmena berresteak herri indigenen aldeko prozesuan aurrerapauso garrantzitsua dakar, garapenerako nazioarteko kooperazioa markoa baino haratago doazen inplikazioekin. Berrespenak barne-betebeharrak dakartza, izan ere legedi nazionala hitzarmenean jasotzen dena egokitzea eskatzen du. Nazioarteko tratatu horien betetzeko fede onaren printzipioaren arabera, eta LANEren Konstituziotik datozen betebeharrekin, hitzarmenetako baten kide diren estatuak konpromisoa hartzen dute beharrezkoak diren neurriak hartzeko hitzarmen horrek ezarritako xedapenak gauzatzeko. Modu horretan, hitzarmena, errespetatu beharreko barne-lege bihurtzen da, erakunde publiko guztiek bultzatu eta bermatua eta eragile pribatuek errespetatua, hauek helburu eta jarduerak edozein direla ere.

169 hitzarmenaren xedapenak herri indigenen eskubideei buruzko Nazio Batuen Adierazpenarekin indartu egiten dira. Bi tresna horiek, dudarik gabe, osagarriak dira eta arau-marko zehatza ematen dute, herri indigenen bizitzan eta eskubideetan eragiten duten ekintza guztietan kontuan hartu beharrekoak.

169. hitzarmenaren testua helbide honetan dago eskuragarri: <http://www.ilo.org/ilolex/spanish/convdisp1.htm>
Hitzarmenari buruzko informazio gehiago: <http://pro169.org>

“Eskubide indigenak: erronka eta konpromiso komunak”

Datorren azaroan (16 eta 17an) Madrilen jardunaldi batzuk egingo dira: “Eskubide indigenak: Erronka eta konpromiso komunak”, erakunde publiko ezberdinetako ordezkariei zuzenduak (ministerioak Autonomia Erkidegoak, AECID), Estatu Espainiarreko alderdi politikoak eta GGKEak.

Jardunaldiak, bertaratutakoen arteko elkarrizketa eta trukaketa gune gisa sortu dira, bi ordezkari indigena, giza-eskubideei buruzko Nazio Batuen errelatore berezia eta LANEren 169. hitzarmena sustatzeko Proiektuaren zuzendaria izango dira bertan.

Jardunaldi horiekin, deialdia egiten duten erakundeek Herri indigenen eskubideei buruzko Adierazpenaren printzipio eta edukiak zabaldu nahi dituzte baita LANEren 169 hitzarmena ere. Eta lehenaren onarpenaren eta bigarrena berrestearen hedadura eta konpromiso eta betebeharrak zehatzei buruz hausnarketa egitea, herri indigenen ikuspegi eta itxaropenak kontuan hartuta.

Jardunaldiei buruzko informazio gehiago honako helbidean: almaciga@almaciga.org

Herri indigenek in berbetan

HERRI INDIGENEN ESKUBIDEEN DEFENTSAN SAREAK, kontzientzia eta tresnak sortuz

ACSUD
LAS SEGOVIAS
PAÍS VALENCIA

ALMÁCIGA
GRUPO DE TRABAJO INTERCULTURAL

alterNativa
Intercanvi amb Pobles Indígenes

MUGARIK GADÉ
O.N.G.D. / G.G.K.E.
Declarada de utilidad pública

AECID-eko finantzaketarekin

